

Arrest

nr. 194 779 van 9 november 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DEPOVERE en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig van het dorp Sarchesme Priore, ook Pori genoemd, in het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak.

Uw vader werkte bij de lokale politie in het dorp Siakhak. Nadat hij gewond raakte in 2012 door een kogel die zijn lichaam doorboorde ter hoogte van zijn borst, ging hij op pensioen. Als oudste zoon besloot u toen te stoppen met school zodat u kon instaan voor de kostwinning van uw familie. U ging werken in een naaiatelier in Siakhak. Omwille van conflicten met de kuchi en geweld in het district Daymirdad verhuisde uw familie in 2014 van het dorp Pori naar het dorp Posht Asya, tevens in het

district Jalrez. U heeft Afghanistan verlaten omdat het leven in Jalrez onveilig is en u als Hazara gevaar loopt in die regio.

U heeft Afghanistan verlaten in juni 2015. U kwam aan in België op 27 september 2015 en vroeg drie dagen later asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw taskara en vijf foto's van uw vader.

B. Motivering

U bent er niet in geslaagd het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten, noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst kan ernstig getwijfeld worden aan uw profiel van landbouwer. Zo is het uiterst verwonderlijk dat u de betekenis van de termen lalmi-gronden en irrigatiegronden omdraait (CGVS, p. 7 en p. 15). Gevraagd naar de teelt van de tarwe, legt u uit dat er twee soorten landen zijn: de lalmi-landen en de waterlanden (CGVS, p. 6). Gevraagd wat u precies bedoelt met de term 'waterlanden', antwoordt u dat u daar tarwe cultiveerde (CGVS, p. 6). Nogmaals gevraagd wat u precies bedoelt met de term 'waterlanden', geeft u aan dat deze velden water krijgen als er regen is (CGVS, p. 7). Gevraagd wat lalmi-gronden precies zijn, legt u uit dat men lalmi-gronden ploegt en irrigeert (CGVS, p. 7). Later in het gehoor wordt hier opnieuw naar gevraagd. Er wordt herhaalt dat u eerder verklaarde dat lalmi-gronden geïrrigeerd worden en dat watergronden water krijgen van de regen. Er wordt u expliciet gevraagd of u hier zeker van bent. U bevestigt vervolgens dat watergronden water krijgen van de regen en dat de lalmi-gronden geïrrigeerd worden door mensen (CGVS, p. 15). Uw verklaringen kloppen echter niet. Uit de info waarover het CGVS beschikt, blijkt dat lalmi-gronden afhankelijk zijn van de regen voor irrigatie. Dat u de term lalmi zelf vermeldt in uw verklaringen, maar niet in staat bent de correcte betekenis ervan te geven, geeft een zeer ingestudeerde indruk en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw profiel en herkomst uit ruraal gebied.

U zou verder slechts enkele jaren naar school zijn geweest. Echter, op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zegt u dat u tot en met de derde graad naar school zou zijn geweest terwijl u op het CGVS verklaart slechts twee jaar naar school te zijn gegaan (verklaring DVZ, p. 4 en CGVS, p. 8). Bovendien is het vreemd dat u niet weet te zeggen in welk dorp u naar school ging. Hiernaar gevraagd kan u geen antwoord geven (CGVS, p. 8). U wordt aangemoedigd rustig na te denken over het antwoord maar kan uiteindelijk enkel meegeven de naam van het dorp vergeten te zijn (CGVS, p. 8). Dit is zeer verwonderlijk. Immers, later in het gehoor zegt u dat het dorp van de school Sokhta zou heten (CGVS, p. 9). Nochtans vermeldde u dit dorp reeds eerder in het gehoor, nog voor naar uw school werd gevraagd (CGVS, p. 5). Bovendien is het een buurdorp van Posht Asya waar u regelmatig zou zijn gepasseerd in het kader van uw werk in Siakhak en benoemt u dit dan ook geregeld in uw wegbeschrijvingen, gezien dit op weg naar Siakhak ligt (CGVS, p. 7, 9, 11 en 12). Dat u de naam van dit buurdorp op een bepaald moment in het gehoor vergat, hoewel u dit reeds eerder in het gehoor

vermeldde en u dit dorp jarenlang zou zijn gepasseerd op weg naar uw werk, doet uw verklaringen weinig doorleefd overkomen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw geografische kennis van de regio niet kan overtuigen. U slaagt er weliswaar in enkele omliggende dorpen van uw eigen dorpen Sarchesme Priore/Pori en Posht Asya te noemen, maar opvallend genoeg slaagt u er niet in een aantal andere naburige dorpen die u gevraagd worden correct te situeren (CGVS, p. 12). Dat u wel degelijk een zekere kennis heeft van de omgeving van de dorpen Sarchesme Priore/Pori en Posht Asya, maar bepaalde dichtbij zijnde dorpen niet kent, geeft de indruk dat uw kennis ingestudeerd is. Zo wordt u gevraagd naar het dorp Sar Qol. Dit dorp ligt hoger van de weg op een bergflank tussen de dorpen Birmak en Sookhta. Gezien u verklaard heeft dat u een drietal jaar school liep in Sookhta toen u nog in het dorp Sarchesme Priore/Pori woonde en dus op regelmatige basis de weg tussen Sarchesma Pori en Sookhta bewandelde, is het niet aannemelijk dat u niet zou weten dat het dorp Sar Qol naast deze weg gelegen is. Gevraagd naar dit dorp, antwoordt u initieel enthousiast maar wanneer u tracht uit te leggen in welke richting het dorp ligt, valt u stil (CGVS, p. 12). Gevraagd waaraan u denkt terwijl u stil blijft, geeft u slechts als antwoord dat u nooit in Sar Qol geweest bent (CGVS, p. 12). Dat u er niet in slaagt dit dorp correct te situeren doet ernstige twijfels ontstaan over uw voorgehouden herkomst uit de dorpen Sarchesme Priore/Pori en Posht Asya.

Opmerkelijk is tevens dat u het dorp Qol-e Seb niet kent (CGVS, p. 12). Gevraagd naar dit dorp, antwoordt u slechts 'nee' (CGVS, p. 12). Net voorbij het dorp Sookhta, waar u school liep en waar u op een quasi dagelijkse basis passeerde op weg naar uw werk in de bazaar van Siakhak, splitst de weg. Eén van de wegen gaat verder naar de bazaar van Siakhak, de andere weg verbindt uw regio met het district Daymirdad. Dat u nog nooit zou hebben gehoord van het dorp Qol-e Seb, dat in vogelvlucht op minder dan 5 kilometer van Posht Asya verwijderd ligt, is weinig aannemelijk. Te meer omdat u het dorp Asbab, dat verder op deze weg ligt, wel lijkt te kennen (CGVS, p. 12). Echter wanneer u tracht uit te leggen waar het dorp Asbab zich bevindt, begint u uw uitleg aanvankelijk goed en zegt u dat als men van het dorp Sookhta 'naar beneden' wandelt, men naar het dorp Asbab gaat (CGVS, p. 15). U onderbreekt uw uitleg echter en zegt daarna dat als men verder gaat van de bazaar van Siakhak, men het dorp Asbab bereikt (CGVS, p. 12). Gevraagd te verduidelijken waar Asbab nu precies gesitueerd is, stelt u dat men naar Asbab gaat en van daar naar Deizangi en Zainollah (CGVS, p. 12). Gevraagd wat Deizangi en Zainollah precies zijn, zegt u dat het regio's of steden zijn maar dat u deze niet gezien heeft (CGVS, p. 12). Dat u er niet in slaagt simpelweg aan te geven dat Asbab gelegen is op de weg van Siakhak bazaar naar het district Daymirdad doet verder twijfels ontstaan over uw voorgehouden herkomst.

Ook is uw kennis over de verschillende districten van de provincie Maidan Wardak en de aangrenzende districten van andere provincies niet overtuigend. Gevraagd welke districten er rond uw district Jalrez liggen, zegt u dat Kabul, Maidan Shahr, het eerste Behsud en het tweede Hesa Behsud grenzen aan uw district (CGVS, p. 14). Nogmaals gevraagd naar de districten rond Jalrez, herhaalt u Kabul, Maidan Shahr, Behsud, Daymirdad en Zaimani (CGVS, p. 14). Jalrez grenst ook nog aan Nirkh en aan de provincie Parwan met het district Surkhi Parsa. Verder grenst Jalrez slechts aan één van de twee Behsud districten, namelijk het Hesa-e-Awal-e- Behsud. Markaz-e Behsud ligt verder op de weg richting Bamyan. Later in het gehoor wordt u gevraagd welke andere districten van de provincie Maidan Wardak u kent. U antwoordt aanvankelijk slechts 'nee' (CGVS, p. 15). Gewezen op het feit dat er nog een ander district is van de provincie Maidan Wardak dat grenst aan het district Jalrez, antwoordt u slecht dat Maidan Wardak de provincie is en Jalrez het district (CGVS, p. 15). Gevraagd welk ander district van Maidan Wardak nog aan Jalrez grenst, geeft u aan dat er acht districten zijn (CGVS, p. 15). Er mag worden opgemerkt dat het opmerkelijk is dat u aangeeft dat uw provincie acht districten telt, maar er slechts vier bij naam kan noemen (CGVS, p. 15). Tevens dient te worden opgemerkt dat de provincie Maidan Wardak in werkelijkheid negen districten telt. Gevraagd of u gehoord heeft van het district Nirkh, stelt u van wel (CGVS, p. 15). Maar wanneer u gevraagd wordt waar het district Nirkh gelegen is, situeert u dit district verkeerdelijk in de richting van de twee Behsud districten van uw provincie (CGVS, p. 15). In werkelijkheid liggen de districten Markaz-e Behsud en Hesa-e-Awal-e- Behsud westelijk van uw district, terwijl het district Nirkh ten oosten van Jalrez ligt. Dat u er niet in slaagt het aangrenzende district Nirkh correct te situeren ondergraaft uw voorgehouden herkomst verder.

Verder is het opmerkelijk dat u er niet in slaagt een incident in uw regio te noemen waarbij Amerikaanse soldaten betrokken waren. Gevraagd of u weet heeft van een 'insider attack' in Jalrez, antwoordt u ontwijkend dat er elk jaar wel zo'n incident gebeurt (CGVS, p. 14). Gevraagd om meer te vertellen over een incident waarbij Amerikanen betrokken waren, zegt u dat er geen Amerikanen waren (CGVS, p. 14). Nogmaals gevraagd of u weet heeft van een incident waarbij Amerikanen omkwamen in Jalrez, zegt u van niet (CGVS, p. 14). Uw verklaringen zijn opmerkelijk, in het bijzonder gezien er in maart 2013 een opvallend incident voorviel in het district Jalrez. Een man in een uniform van de lokale politie opende vuur op buitenlandse en Afghaanse troepen in een basis in de Khwaja Mohammad Wali regio van

Jalrez. Daarbij kwamen twee Amerikaanse soldaten en drie Afghaanse soldaten om het leven en raakten zes andere Amerikanen gewond. Dat AZ op dat moment in de regio zou geweest zijn, maar geen weet heeft van dit incident is weinig aannemelijk. Uw verklaringen doen dan ook opnieuw twifelen aan uw voorgehouden herkomst uit Jalrez.

Tenslotte is het opmerkelijk dat u er geenszins in slaagt aan te geven wanneer u Jalrez verliet (CGVS, p. 19). Hiernaar gevraagd, zegt u dat u het vergat. U stelt dat u ongeveer anderhalf jaar in België bent en drie maand onderweg was vanuit Afghanistan naar België (CGVS, p. 19). Gevraagd om bij benadering aan te geven wanneer u vertrokken bent uit Jalrez, zegt u slechts dat het geschreven staat op uw taskara (CGVS, p. 19). Gevraagd of het voor, tijdens of na de ramadan was, geeft u enkel aan dat het geen ramadan was en dat de datum op uw paspoort staat (CGVS, p. 19). Dat u er geenszins in slaagt te situeren wanneer u de regio verliet, doet uw bewering dat u in Jalrez verbleef tot uw vertrek naar Europa opnieuw wankelen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in de provincie Maidan Wardak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

De documenten die u voorlegt ter staving van uw asielaanvraag zijn niet in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen. De foto's die u voorlegt van uw vader voegen niets toe met betrekking tot uw herkomst. Bovendien kan niet worden afgeleid of het werkelijk uw vader is die op deze foto's is afgebeeld. U legt geen foto's neer waarop u te zien bent in het gezelschap van uw vader. Hiernaar gevraagd geeft u aan dat u geen foto's heeft van u en uw vader (CGVS, p. 15). Wat betreft uw taskara moet worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt immers dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende functie hebben en op zichzelf niet in staat zijn ongeloofwaardige verklaringen te herstellen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf (CGVS, p. 2). Er werd tevens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie,

u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2). U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels bestaan over uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan (CGVS, p. 19). U blijft echter volharden in uw verklaringen en bevestigt dat u van het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak afkomstig bent (CGVS, p. 19).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Conventie van Genève) en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutive kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn

aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. X; RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. X). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“U bent er niet in geslaagd het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten, noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Op een asielaanvraag rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielaanvraag geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielaanvraag die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst kan ernstig getwijfeld worden aan uw profiel van landbouwer. Zo is het uiterst verwonderlijk dat u de betekenis van de termen lalmi-gronden en irrigatiegronden omdraait (CGVS, p. 7 en p. 15). Gevraagd naar de teelt van de tarwe, legt u uit dat er twee soorten landen zijn: de lalmi-landen en de waterlanden (CGVS, p. 6). Gevraagd wat u precies bedoelt met de term ‘waterlanden’, antwoordt u dat u daar tarwe cultiveerde (CGVS, p. 6). Nogmaals gevraagd wat u precies bedoelt met de term ‘waterlanden’, geeft u aan dat deze velden water krijgen als er regen is (CGVS, p. 7). Gevraagd wat lalmi-gronden precies zijn, legt u uit dat men lalmi-gronden ploegt en irrigeert (CGVS, p. 7). Later in het gehoor wordt hier opnieuw naar gevraagd. Er wordt herhaald dat u eerder verklaarde dat lalmi-gronden geïrrigeerd worden en dat watergronden water krijgen van de regen. Er wordt u expliciet gevraagd of u hier zeker van bent. U bevestigt vervolgens dat watergronden water krijgen van de regen en dat de lalmi-gronden geïrrigeerd worden door mensen (CGVS, p. 15). Uw verklaringen kloppen echter niet. Uit de info waarover het CGVS beschikt, blijkt dat lalmi-gronden afhankelijk zijn van de regen voor irrigatie. Dat u de term lalmi zelf vermeldt in uw verklaringen, maar niet in staat bent de correcte betekenis ervan te geven, geeft een zeer ingestudeerde indruk en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw profiel en herkomst uit ruraal gebied.

U zou verder slechts enkele jaren naar school zijn geweest. Echter, op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zegt u dat u tot en met de derde graad naar school zou zijn geweest terwijl u op het CGVS verklaart slechts twee jaar naar school te zijn gegaan (verklaring DVZ, p. 4 en CGVS, p. 8). Bovendien is het vreemd dat u niet weet te zeggen in welk dorp u naar school ging. Hiernaar gevraagd kan u geen antwoord geven (CGVS, p. 8). U wordt aangemoedigd rustig na te denken over het antwoord maar kan uiteindelijk enkel meegeven de naam van het dorp vergeten te zijn (CGVS, p. 8). Dit is zeer verwonderlijk. Immers, later in het gehoor zegt u dat het dorp van de school Sokhta zou heten (CGVS, p. 9). Nochtans vermeldde u dit dorp reeds eerder in het gehoor, nog voor naar uw school werd gevraagd (CGVS, p. 5). Bovendien is het een buurdorp van Posht Asya waar u regelmatig zou zijn gepasseerd in het kader van uw werk in Siakhak en benoemt u dit dan ook geregeld in uw wegbeschrijvingen, gezien dit op weg naar Siakhak ligt (CGVS, p. 7, 9, 11 en 12). Dat u de naam van dit buurdorp op een bepaald moment in het gehoor vergat, hoewel u dit reeds eerder in het gehoor vermeldde en u dit dorp jarenlang zou zijn gepasseerd op weg naar uw werk, doet uw verklaringen weinig doorleefd overkomen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw geografische kennis van de regio niet kan overtuigen. U slaagt er weliswaar in enkele omliggende dorpen van uw eigen dorpen Sarchesme Priore/Pori en Posht Asya te noemen, maar opvallend genoeg slaagt u er niet in een aantal andere naburige dorpen die u gevraagd worden correct te situeren (CGVS, p. 12). Dat u wel degelijk een zekere kennis heeft van de omgeving van de dorpen Sarchesme Priore/Pori en Posht Asya, maar bepaalde dichtbij zijnde dorpen niet kent, geeft de indruk dat uw kennis ingestudeerd is. Zo wordt u gevraagd naar het dorp Sar Qol. Dit dorp ligt hoger van de weg op een bergflank tussen de dorpen Birmak en Sookhta. Gezien u verklaard heeft dat u een drietal jaar school liep in Sookhta toen u nog in het dorp Sarchesme Priore/Pori woonde en dus op regelmatige basis de weg tussen Sarchesma Pori en Sookhta bewandelde, is het niet aannemelijk dat u niet zou weten dat het dorp Sar Qol naast deze weg gelegen is. Gevraagd naar dit dorp, antwoordt u initieel enthousiast maar wanneer u tracht uit te leggen in welke richting het dorp ligt, valt u stil (CGVS, p. 12). Gevraagd waaraan u denkt terwijl u stil blijft, geeft u slechts als antwoord dat u nooit in Sar Qol geweest bent (CGVS, p. 12). Dat u er niet in slaagt dit dorp correct te situeren doet ernstige twijfels ontstaan over uw voorgehouden herkomst uit de dorpen Sarchesme Priore/Pori en Posht Asya.

Opmerkelijk is tevens dat u het dorp Qol-e Seb niet kent (CGVS, p. 12). Gevraagd naar dit dorp, antwoordt u slechts 'nee' (CGVS, p. 12). Net voorbij het dorp Sookhta, waar u school liep en waar u op een quasi dagelijkse basis passeerde op weg naar uw werk in de bazaar van Siakhak, splitst de weg. Eén van de wegen gaat verder naar de bazaar van Siakhak, de andere weg verbindt uw regio met het district Daymirdad. Dat u nog nooit zou hebben gehoord van het dorp Qol-e Seb, dat in vogelvlucht op minder dan 5 kilometer van Posht Asya verwijderd ligt, is weinig aannemelijk. Te meer omdat u het dorp Asbab, dat verder op deze weg ligt, wel lijkt te kennen (CGVS, p. 12). Echter wanneer u tracht uit te leggen waar het dorp Asbab zich bevindt, begint u uw uitleg aanvankelijk goed en zegt u dat als men van het dorp Sookhta 'naar beneden' wandelt, men naar het dorp Asbab gaat (CGVS, p. [12]). U onderbreekt uw uitleg echter en zegt daarna dat als men verder gaat van de bazaar van Siakhak, men het dorp Asbab bereikt (CGVS, p. 12). Gevraagd te verduidelijken waar Asbab nu precies gesitueerd is, stelt u dat men naar Asbab gaat en van daar naar Deizangi en Zainollah (CGVS, p. 12). Gevraagd wat Deizangi en Zainollah precies zijn, zegt u dat het regio's of steden zijn maar dat u deze niet gezien heeft (CGVS, p. 12). Dat u er niet in slaagt simpelweg aan te geven dat Asbab gelegen is op de weg van Siakhak bazaar naar het district Daymirdad doet verder twijfels ontstaan over uw voorgehouden herkomst.

Ook is uw kennis over de verschillende districten van de provincie Maidan Wardak en de aangrenzende districten van andere provincies niet overtuigend. Gevraagd welke districten er rond uw district Jalrez liggen, zegt u dat Kabul, Maidan Shahr, het eerste Behsud en het tweede Hesa Behsud grenzen aan uw district (CGVS, p. 14). Nogmaals gevraagd naar de districten rond Jalrez, herhaalt u Kabul, Maidan Shahr, Behsud, Daymirdad en Zaimani (CGVS, p. 14). Jalrez grenst ook nog aan Nirkh en aan de provincie Parwan met het district Surkhi Parsa. Verder grenst Jalrez slechts aan één van de twee Behsud districten, namelijk het Hesa-e-Awal-e- Behsud. Markaz-e Behsud ligt verder op de weg richting Bamyān. Later in het gehoor wordt u gevraagd welke andere districten van de provincie Maidan Wardak u kent. U antwoordt aanvankelijk slechts 'nee' (CGVS, p. 15). Gewezen op het feit dat er nog een ander district is van de provincie Maidan Wardak dat grenst aan het district Jalrez, antwoordt u slecht dat Maidan Wardak de provincie is en Jalrez het district (CGVS, p. 15). Gevraagd welk ander district van Maidan Wardak nog aan Jalrez grenst, geeft u aan dat er acht districten zijn (CGVS, p. 15). Er mag worden opgemerkt dat het opmerkelijk is dat u aangeeft dat uw provincie acht districten telt, maar er slechts vier bij naam kan noemen (CGVS, p. 15). Tevens dient te worden opgemerkt dat de provincie Maidan Wardak in werkelijkheid negen districten telt. Gevraagd of u gehoord heeft van het district Nirkh, stelt u van wel (CGVS, p. 15). Maar wanneer u gevraagd wordt waar het district Nirkh gelegen is,

situeert u dit district verkeerdelijk in de richting van de twee Behsud districten van uw provincie (CGVS, p. 15). In werkelijkheid liggen de districten Markaz-e Behsud en Hesa-e-Awal-e- Behsud westelijk van uw district, terwijl het district Nirk ten oosten van Jalrez ligt. Dat u er niet in slaagt het aangrenzende district Nirkh correct te situeren ondergraaft uw voorgehouden herkomst verder.

Verder is het opmerkelijk dat u er niet in slaagt een incident in uw regio te noemen waarbij Amerikaanse soldaten betrokken waren. Gevraagd of u weet heeft van een 'insider attack' in Jalrez, antwoordt u ontwijkend dat er elk jaar wel zo'n incident gebeurt (CGVS, p. 14). Gevraagd om meer te vertellen over een incident waarbij Amerikanen betrokken waren, zegt u dat er geen Amerikanen waren (CGVS, p. 14). Nogmaals gevraagd of u weet heeft van een incident waarbij Amerikanen omkwamen in Jalrez, zegt u van niet (CGVS, p. 14). Uw verklaringen zijn opmerkelijk, in het bijzonder gezien er in maart 2013 een opvallend incident voorviel in het district jalrez. Een man in een uniform van de lokale politie opende vuur op buitenlandse en Afghaanse troepen in een basis in de Khwaja Mohammad Wali regio van Jalrez. Daarbij kwamen twee Amerikaanse soldaten en drie Afghaanse soldaten om het leven en raakten zes andere Amerikanen gewond. Dat AZ op dat moment in de regio zou geweest zijn, maar geen weet heeft van dit incident is weinig aannemelijk. Uw verklaringen doen dan ook opnieuw twifelen aan uw voorgehouden herkomst uit Jalrez.

Tenslotte is het opmerkelijk dat u er geenszins in slaagt aan te geven wanneer u Jalrez verliet (CGVS, p. 19). Hiernaar gevraagd, zegt u dat u het vergat. U stelt dat u ongeveer anderhalf jaar in België bent en drie maand onderweg was vanuit Afghanistan naar België (CGVS, p. 19). Gevraagd om bij benadering aan te geven wanneer u vertrokken bent uit Jalrez, zegt u slechts dat het geschreven staat op uw taskara (CGVS, p. 19). Gevraagd of het voor, tijdens of na de ramadan was, geeft u enkel aan dat het geen ramadan was en dat de datum op uw paspoort staat (CGVS, p. 19). Dat u er geenszins in slaagt te situeren wanneer u de regio verliet, doet uw bewering dat u in Jalrez verbleef tot uw vertrek naar Europa opnieuw wankelen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in de provincie Maidan Wardak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

De documenten die u voorlegt ter staving van uw asielaanvraag zijn niet in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen. De foto's die u voorlegt van uw vader voegen niets toe met betrekking tot uw herkomst. Bovendien kan niet worden afgeleid of het werkelijk uw vader is die op deze foto's is afgebeeld. U legt geen foto's neer waarop u te zien bent in het gezelschap van uw vader. Hiernaar gevraagd geeft u aan dat u geen foto's heeft van u en uw vader (CGVS, p. 15). Wat betreft uw taskara moet worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt immers dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende functie hebben en op zichzelf niet in staat zijn ongeloofwaardige verklaringen te herstellen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de

asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf (CGVS, p. 2). Er werd tevens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2). U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels bestaan over uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan (CGVS, p. 19). U blijft echter volharden in uw verklaringen en bevestigt dat u van het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak afkomstig bent (CGVS, p. 19).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer. (...)"

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker erop wijst dat hij nog minderjarig was bij zijn aankomst in België en stelt dat het gehoor voor hem een zeer raar fenomeen is, merkt de Raad op dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat aan verzoeker een voogd werd toegewezen die hem van begin af aan onder meer heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Ook werd verzoeker op 9 januari 2017 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord in aanwezigheid van zijn voogd en zijn raadsman, die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid hebben gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Bovendien werd het gehoor in kwestie afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Uit deze vaststellingen blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen rekening heeft gehouden met de minderjarige leeftijd van verzoeker en aldus de nodige voorzichtigheid heeft getoond bij de beoordeling van dit dossier. Dat verzoeker niet van alle vragen die hem tijdens het gehoor werden gesteld het belang zou hebben beseft, doet geen afbreuk aan zijn plicht om deze vragen zo goed mogelijk te beantwoorden en de waarheid te vertellen, zoals hem ook bij aanvang van het gehoor duidelijk werd meegedeeld (stuk 6, gehoorverslag, p. 3). Ook het argument dat verzoeker zonder ouders een zeer moeilijke reisweg moest afleggen biedt geen verschoning voor de gedane vaststellingen.

In zoverre verzoeker zijn beperkte scholing en jeugdige leeftijd aangrijpt als verschoning voor het vastgesteld gebrek aan kennis, overtuigt hij niet. Zelfs van een persoon met een geringe opleiding en jeugdige leeftijd kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde regio van afkomst. Het feit dat verzoeker weinig scholing

genoot kan zijn gebrekkige kennis betreffende zijn directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Verzoeker toont tevens niet aan dat een gebrek aan scholing de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat is zijn eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kon volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Van verzoeker kan dan ook verwacht worden dat hij correct kan antwoorden op elementaire kennisvragen die betrekking hebben op zijn onmiddellijke leefomgeving, zoals de dorpen en de districten die in de buurt van zijn dorp en district van herkomst gelegen zijn en incidenten die zich daar hebben voorgedaan. Om deze vragen correct te kunnen beantwoorden is geen verregaande geografische of administratieve kennis vereist, noch dient men te beschikken over specifieke informatie- of communicatiemiddelen zoals radio, televisie, internet of gsm. Ze gaan immers over de dagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek.

Verzoeker wijst verder op zijn geïsoleerde bestaan in zijn land van herkomst, waardoor hij alleen datgene in zijn onmiddellijke omgeving kent, maar gaat eraan voorbij dat uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat met name zijn kennis met betrekking tot zijn onmiddellijke leefomgeving schromelijk te kort schiet. Verzoeker stelt te zijn opgegroeid in een gezin dat over eigen landbouwgrond beschikte en er tarwe op teelde, maar wanneer hij gevraagd wordt om daaromtrent meer uitleg te geven, blijkt dat hij de terminologie voor grond die geïrrigeerd wordt, respectievelijk grond die alleen regenwater ontvangt, door elkaar haalt. Verzoeker kon niet antwoorden in welke plaats hij school liep toen hem daar expliciet naar werd gevraagd. Verder is gebleken dat verzoeker enkele plaatsen die gelegen zijn langs of in de buurt van de weg die hij regelmatig beweert te hebben afgelegd van en naar zijn werk niet accuraat weet te situeren (stuk 6, gehoorverslag, p. 7, 8, 12, 15). Het argument dat verzoeker als minderjarige geen aandacht had voor de namen van alle dorpen onderweg kan verzoekers gebrek aan kennis niet op afdoende wijze verklaren.

Uit verzoekers verklaringen blijkt bovendien niet dat hij in zijn voorgehouden dorp van herkomst een dermate geïsoleerd bestaan leidde derwijze dat hij verstoken zou zijn van alle informatie. Verzoeker verklaarde dat hij een tweetal jaar naar school ging en vervolgens gedurende drie à vier jaar werkzaam was in een naaiatelier en textielwinkel in het dorp Siakhak. Aldus kan redelijkerwijze worden verondersteld dat verzoeker via het menselijk contact dat hij gehad heeft tijdens zijn schoolse en professionele activiteiten het een en ander zou hebben vernomen over wat zich afspeelt in zijn leefomgeving.

Dat verzoeker alles goed zou ingestudeerd hebben en alle dorpen perfect had kunnen opnoemen indien hij de tegenpartij echt had willen misleiden, is een loze bewering die de gedane vaststellingen op geen enkele wijze weerlegt of verklaart.

Waar verzoeker erop wijst dat hij ook informatie wist te verstrekken die correct is, meent de Raad dat dergelijke kennis hoe dan ook geen afbreuk doet aan de vastgestelde fundamentele onwetendheden. Bovendien dienen elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS, nr. X, 19 december 2007).

Dat verzoeker tijdens zijn gehoor wel degelijk op de hoogte zou zijn geweest van het incident in Jalrez waarbij Amerikaanse soldaten betrokken waren, maar hij de vraag daarover niet goed begrepen zou hebben, kan door de Raad niet worden aangenomen. Verzoeker werd tot tweemaal toe expliciet gevraagd naar een incident in Jalrez waarbij Amerikanen betrokken waren (stuk 6, gehoorverslag, p. 14). Verzoekers vermoeden dat de tolk op dat moment problemen had om verzoeker te verstaan, of omgekeerd, vindt geen steun in het gehoorverslag. Hoewel verzoeker tijdens zijn gehoor heeft aangegeven dat hij het Dari niet volledig beheerst en dit door de tolk werd bevestigd, heeft verzoeker niettemin verklaard de tolk heel goed te verstaan. Verzoeker uitte zijn bezorgdheid dat de tolk hem niet goed zou verstaan, maar deze verklaarde uitdrukkelijk dat zij het zou melden indien er zich communicatieproblemen zouden voordoen. Ook verzoeker werd uitdrukkelijk gevraagd om het kleinste probleem te signaleren (stuk 6, gehoorverslag, p. 7, 8). Verzoeker noch de tolk gaven tijdens het vervolg van het gehoor aan elkaar niet of moeilijk te verstaan naar aanleiding van concrete vragen die werden gesteld. Aan het einde van het gehoor bevestigde verzoeker de tolk goed te hebben begrepen, met dien verstande dat hij het gevoel zou hebben gehad dat de tolk bepaalde namen niet kon vertalen. Gevraagd welke namen verzoeker bedoelde, kon hij zich dit echter niet meer herinneren (stuk 6, gehoorverslag, p. 20). Aldus maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij door een misverstand te wijten aan het feit dat hij geen moedertaalspreker van het Dari is geen blijk heeft kunnen geven van zijn kennis van voormeld incident in Jalrez. Een louter vermoeden dat de tolk niet woonachtig was in Afghanistan werpt geen ander licht op de concrete vaststellingen ter zake.

In de mate dat verzoeker er niet in slaagt zijn herkomst uit het district Jalrez van de provincie Maidan Wardak aannemelijk te maken, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België in de provincie Maidan Wardak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. In zoverre verzoeker volhardt in zijn verklaringen en zijn vrees kadert in de politieke, historische en actuele situatie in Afghanistan, is zijn betoog niet dienstig.

Verzoekers betoog volgens hetwelk hij bij een gedwongen terugkeer naar Afghanistan op de luchthaven van Kaboel aan zijn lot zal worden overgelaten en hem een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) zal te beurt vallen, kan in het licht van het bovenstaande niet worden aangenomen. Verzoeker biedt immers geen zicht op de plaats(en) waar hij in de jaren voorafgaand aan zijn komst naar België binnen of buiten Afghanistan heeft verbleven, noch op de leefomstandigheden waarin hij zich toen bevond.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker geen concrete elementen bijbrengt waaruit kan blijken dat zijn mentaliteit en gedachtegang na een verblijf van meer dan een jaar in Europa dermate veranderd zijn dat hij bij terugkeer naar Afghanistan als een verwesterde jongeman gepercipieerd en geviseerd zou worden. Hij toont op geen enkele manier aan dat zijn verblijf in Europa sinds september 2015 van hem een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Afghanistan niet opnieuw zou kunnen opnemen. Louter blote beweringen en verwijzingen naar algemene informatie, zonder dergelijk risico *in concreto* aan te tonen, zijn in dezen niet dienstig.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat *in casu* voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarnaar verzoeker in dit verband verwijst betreft individuele gevallen en heeft hoe dan ook geen bindende precedentwaarde.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers Afgaanse nationaliteit staat in dezen niet ter discussie. Verzoeker maakt echter zijn herkomst uit het district Jalrez, gelegen in de provincie Maidan Wardak niet aannemelijk, noch dat hij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Gelet op het bovenstaande is verzoekers betoog met betrekking tot de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan niet dienstig.

2.5. Tot slot wijst de Raad erop dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op hetgeen *supra* werd uiteengezet kan aan verzoeker gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.7. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor een nieuw onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF